

Arrest

nr. 293 992 van 8 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. QUAIRIAT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. QUAIRIAT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 30 juni 2020, diende op 9 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 13 augustus 2020 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 24 mei 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 mei 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 09/07/2020

Overdracht CGVS: 18/01/2021

Je had op 6 september 2021 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), van 14u09 tot 17u16, waarin je werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig was. Jouw voogd, de heer Dutordoir, en jouw advocaat, Meester Quairiat, waren gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Jij, A.I., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoen origine te zijn. Je bent geboren in het dorp Nawe Kala in het provinciecentrum Puli Alam van de provincie Logar. Je ging niet naar school maar volgde wel koranles in de moskee voor 5 à 6 jaar. Daarnaast hielp je jouw moeder met het huishouden en ging je spelen met jouw vrienden. Jouw ouders verblijven met jouw twee broers en twee zussen in het dorp.

Je hebt Afghanistan moeten verlaten omwille van problemen met de taliban. Op een dag zag je de taliban in het dorp een huis binnengaan. Daarna kwamen er agenten van de veiligheidsdiensten naar jouw dorp en wees je hen op het huis waar de taliban waren binnengegaan. Ze gingen achter de taliban aan en hebben hen meegenomen. De taliban kwamen te weten dat jij degene was die hen verklikt had en ze kwamen in de avond naar jouw huis. Ze vroegen jouw vader waar je was. Jouw vader zei dat je er niet was en vroeg wat het probleem was. De taliban vertelden jouw vader dat jij de ordediensten had getoond waar er zich leden van de taliban bevonden en dat ze daarna werden opgepakt. Jouw vader zei dat je dit niet kan gedaan hebben omdat je nog te jong was. De taliban zeiden dat ze de volgende dag terug zouden komen en dat je dan thuis moest zijn. Vervolgens kwam jouw vader vragen wat je had gedaan en je vertelde hem precies wat er was voorgevallen. Je vertelde dat je enkele taliban had gezien en dat er daarna soldaten langskwamen. Toen je aan het spelen was had een van hen jou vastgegrepen en gevraagd waar de taliban was. Je had eerst niet willen antwoorden maar toen ze je sloegen heb je alles verteld. Jouw vader begon zich grote zorgen te maken en bracht je naar het huis van jouw oom langs moederszijde. Jouw vader vertelde jouw oom dat het voor jou te gevaarlijk was geworden om in Afghanistan te blijven en dat je beter naar Europa zou vluchten. De volgende dag heeft jouw oom je naar Nimroz gebracht en overgedragen aan een smokkelaar. Je verliet Afghanistan en reisde naar Iran en verder naar Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië, Frankrijk en België. Op 30 juni 2020 kwam je in België aan en op 9 juli 2020 heb je een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees je dat de taliban je zullen meenemen om een zelfmoordaanslag te plegen of jou zullen vermoorden.

Je legt geen documenten neer ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming.

Op 23 september 2021 worden er enkele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgd aan het CGVS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

De reden waarom jij niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is omdat jouw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot jouw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

Jij zou Afghanistan moeten verlaten hebben omdat je aan enkele leden van het Afghaanse leger aanwees waar talibanleden zich verborgen hielden, waarna die talibanleden werden opgepakt. Er kunnen enkele vaststellingen worden gedaan die de geloofwaardigheid van jouw relaas op de helling zetten. Zo was je met jouw vrienden aan het spelen toen de taliban een huis binnenliepen op het moment dat het leger achter hen aanzat (CGVS, p. 20). De soldaten van het leger vroegen jullie, de kinderen, waar de taliban waren. Echter blijkt uit jouw verklaringen dat de taliban hun motorfiets aan de kant hadden gezet en het eerste huis dat ze tegenkwamen waren binnengegaan (CGVS, p. 20). Het is opvallend dat het leger jullie diende aan te spreken terwijl ook zij konden zien waar de motorfiets stond en wat de eerste mogelijke verstopplaats was. Daarnaast was jij slechts 11 of 12 jaar toen dit gebeurde. Wanneer een dergelijk jong kind wordt geïntimideerd door een volwassene (CGVS, p. 21), en zeker door iemand van het leger, is het niet verrassend dat dat kind iets vertelt. De taliban zouden dit toch ook kunnen weten. Dat ze jou dan, als zo'n jong kind, zouden beschuldigen en viseren als spion is toch opvallend. Over het verdere verloop van jouw relaas kunnen er eveneens vaststellingen gedaan worden. Zo kwamen de taliban naar jouw huis omdat de vader van G., de man wiens huis de taliban naar binnen liepen, jou had aangewezen (CGVS, p. 17, 22, 23). G. zijn vader of G. zelf hebben voor zover jij weet geen problemen gekend met de taliban (CGVS, p. 23). De taliban zijn vervolgens naar jouw huis gekomen. Ze klopten op de deur en jouw vader ging kijken en sprak met hen (CGVS, p. 17). Echter verklaar je even later dat het eigenlijk jouw moeder was die als eerste hoorde dat het taliban waren die voor de deur stonden (CGVS, p. 22). Ze had hen horen praten in de buurt van jouw huis en dan had ze jou onmiddellijk in huis verstoppt. Wanneer je er op gewezen wordt dat je in je vrij relaas zei dat jouw vader met de taliban ging spreken en je nu aangeeft dat het je moeder was die het als eerste wist dat de taliban waren gekomen, antwoord je dat het wel degelijk jouw vader was die naar de deur ging en dat jouw moeder hun gesprek had gehoord en zo wist dat het taliban waren die waren gekomen (CGVS, p. 22). Hoe jouw moeder dan als eerste wist dat de taliban aan de deur stonden en jou kon verstoppen is niet duidelijk. De taliban kwamen niet binnen om het huis te doorzoeken, wat ook opvallend is gezien ze er blijkbaar eerder niet voor terugdeinsden een ander huis zonder meer binnen te gaan (CGVS, p. 17, 22). Daarnaast zijn de taliban is slecht éénmaal naar jouw huis gekomen en hebben ze verder niks gedaan (CGVS, p. 22). Mochten ze jou daadwerkelijk als target zien zou men verwachten dat ze verdere en hardere actie ondernemen.

Je weet verder niet wat er na jouw vertrek nog allemaal is gebeurd. Je hebt slechts kort met jouw vader gesproken en hij heeft je er niks over verteld (CGVS, p. 19). Je weet niet of de taliban jou nog bij jouw thuis zijn komen zoeken, en of ze het huis doorzocht hebben (CGVS, p. 20), ook al vermoed je van wel, of wat ze verder nog gedaan hebben (CGVS, p. 19). Je bent ook niet consistent in je verklaringen op het CGVS. Eerst verklaar je niet te weten wat er nog gebeurd is na jouw vertrek, om even later te zeggen dat je van jouw moeder hebt gehoord dat ze jouw vader nog steeds lastigvallen (CGVS, p. 19). Als er wordt gevraagd wat de taliban dan wel doen tegen jouw vader blijkt dat ze hem nog steeds naar jou zouden vragen, meer niet (CGVS, p. 20). Hoe vaak dit dan al gebeurd is kan je niet zeggen (CGVS, p. 20). Bovendien is het opmerkelijk dat jouw familie informatie zou achterhouden om jou niet ongerust te maken (CGVS, p. 20), zoals je laat uitschijnen, en dat ze jou niet op de hoogte brengen van eventuele andere acties van de taliban. Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat jouw familie jou uit bezorgdheid niet zou inlichten over eventuele verdere gevolgen, is echter niet te verzoenen met het feit dat zij jou naar België stuurden om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de taliban (CGVS, p. 18). Hierdoor kan er redelijkerwijze van jouw familie worden verwacht dat ze jou inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor jouw verzoek om internationale bescherming.

Daarnaast is het opmerkelijk dat de taliban jou zouden willen rekruteren om een zelfmoordaanslag te plegen, zoals je denkt (CGVS, p. 23, 30). Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de taliban doorgaans geen personen tegen hun zin rekruteren om een zelfmoordaanslag te plegen (zie informatie toegevoegd aan

het administratief dossier), de kans op een succesvolle afloop is immers klein. Diezelfde informatie vermeldt dat er aan een zelfmoordaanslag maandenlange training vooraf gaat en dat men meestal een religieuze opleiding krijgt aan een madrasa. Meestal gaat het om zeer religieuze personen die worden ingezet voor een zelfmoordaanslag. Uit de objectieve informatie blijkt ook dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban, zoals je zelf ook aangeeft (CGVS, p. 24), het is dan ook niet nodig om mensen tegen hun zin te rekruteren. Uit de informatie blijkt eveneens dat de rekruten vaak iets wordt aangeboden in ruil voor hun diensten (bv. geld of een wapen). Uit de informatie blijkt dat de taliban slechts overgaan tot gedwongen rekrutering als zij dermate onder druk komen te staan dat ze strijders tekort hebben, het eisen van strijders is dan ook het laatste redmiddel van de taliban. Bovendien blijkt nog dat de taliban over mobiele eenheden beschikken om deze tekorten aan te vullen waardoor de nood aan gedwongen rekrutering nog verminderd is. Eveneens uit de informatie blijkt dat het vragen van strijders het laatste redmiddel is. De druk die door de taliban wordt gezet is bovendien niet altijd gewelddadig. Eveneens blijkt uit specifieke landeninformatie dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrasa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en/of commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten, Vaak blijkt er een overeenkomst te bestaan tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. In casu is dit niet het geval. De taliban hebben nooit rechtstreeks met jou gesproken (CGVS, p. 24), en je werd door niemand anders gevraagd om bij de taliban te gaan. Wel hoorde je enkele oudere jongens zeggen dat het een goede zaak was om dat te doen (wat er opnieuw op wijst dat sommigen vrijwillig toetreden). De ouderen van het dorp hebben schrik van de taliban en spraken er dan ook niet over (CGVS, p. 24). Uit informatie blijkt eveneens dat het voorkomt dat de taliban en andere opstandelingen minderjarigen inzet in de strijd, zeker sinds 2015. Echter uit deze informatie blijkt dat er aan deze inzet een jarenlang proces van indoctrinatie voorafgaat. De kinderen die worden ingezet door de taliban volgden reeds jarenlang religieuze lessen in madrasa's van de taliban. In de moskee waar jij naartoe ging om te bidden en de koran te leren werd er soms gepreekt over de jihad in algemene termen (CGVS, p. 23, 24). Jij reageerde daar niet op en dat gaf geen problemen (CGVS, p. 24). Dit wijst niet op verregaande indoctrinatie in de moskee. Daarnaast zouden de taliban jou er net van beschuldigd hebben een spion te zijn, dat ze jou dan zouden willen inlijven in hun rangen is weinig geloofwaardig.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat het loutere feit dat jij een Afghaanse jongeman bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat jij "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gedwongen gerekruteerd te worden. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn jouw regio van herkomst, jouw familiale en tribale banden, jouw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van jouw vraag naar internationale bescherming, waarbij jij jouw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk.

Uit voorgaande blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat de taliban jou daadwerkelijk zouden viseren. Het CGVS stelde vast dat jouw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. Jij hebt dus niet aangetoond dat je een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming hebt. Het feit dat je een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

Je legt geen documenten neer ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een beperkt aantal correcties in de schrijfwijze van namen en plaatsnamen en gaan niet over de kern van het relaas. Ze kunnen bovenstaande vaststelling inzake jouw asielmotieven niet in positieve zin ombuigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige

overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te

worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf

in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikel 24, tweede lid, van het EU-Handvest;
- Artikel 22bis van de Grondwet;
- Artikelen 12, 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 4 en 14 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De “leidende beginselen van UNHCR”;
- De materiële motiveringsplicht;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst stelt verzoeker dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn minderjarig, getraumatiseerd profiel. Verzoeker was immers niet in staat om alles duidelijk en chronologisch uiteen te zetten.

Evenwel haalt de bestreden beslissing slechts enkele minieme elementen aan om vervolgens te gaan oordelen dat het relaas van verzoeker ‘weinig overtuigend’ is. Verzoeker betoogt als volgt:

“Zo haalt het CGVS in aan dat het ‘opvallend’ is dat het leger hem zou aangesproken hebben, en dat het ook ‘opvallend’ is dat de taliban hem, zo’n jong kind, vervolgens zou beschuldigd hebben als spion. Wat er aan het relaas van verzoeker precies ‘opvallend’ is of waarom deze zaken ‘weinig overtuigend’ zijn wordt evenwel absoluut niet gemotiveerd.

Het CGVS vervolgt door te stellen dat er ook over het verdere verloop van het relaas van verzoeken eveneens 'vaststellingen' kunnen worden gedaan, nl. dat de taliban niet binnen kwam om het huis te doorzoeken en dat de taliban ook maar één keer zou zijn gekomen.

Opnieuw motiveert het CGVS niet uitdrukkelijk wat er dan wel zo 'opvallend' is aan deze verklaringen nog welke 'vaststellingen' hieruit dan precies moeten worden afgeleid.

Tenslotte wordt nog verwezen naar het feit dat verzoeker niet consistent zou zijn geweest in zijn verklaringen door te stellen niet te weten wat er na zijn vertrek nog is gebeurd, en dan te zeggen dat hij van zijn moeder hoorde dat ze zijn vader nog lastigvallen.

Opnieuw zijn deze verklaringen absoluut niet als inconsistent te beschouwen. Verzoeker is een minderjarige dewelke inderdaad niet op de hoogte is van wat er precies is gebeurd na zijn vertrek. Het is ook onmogelijk van hem te verwachten dat hij weet wat er zich in Afghanistan afspeelt terwijl hij zelf reeds vertrokken was. Wel hoorde hij van zijn moeder, zoals hij ook verklaart heeft, dat de taliban wel nog steeds zijn vader zou lastigvallen. Deze verklaringen zijn absoluut met elkaar te rijmen.

De motivering van het CGVS is dan ook uiterst onredelijk en onzorgvuldig te noemen. Het mag duidelijk zijn dat er de motivering omtrent de verklaringen van verzoeker onafdoende is om hem als ongeloofwaardig af te doen. Het CGVS geeft dit zelf ook toe, door te stellen dat de verklaringen 'weinig overtuigend' zouden zijn. Evenwel dient opnieuw rekening te worden gehouden met het feit dat verzoeker minderjarig is!

Artikel 4, lid 3 voorziet in een individuele beoordeling bij de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvraag, waarbij rekening dient gehouden te worden met onder andere afgelegde verklaring, de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker,...

Doordat de individuele situatie in rekening gebracht moet worden, garandeert deze norm dat bij de beoordeling rekening gehouden wordt met hoe trauma en andere vormen van mentaal lijden de invulling van het concept "gegronde vrees voor vervolging" en "ernstige schade" kunnen beïnvloeden."

Verzoeker verwijst verder naar rechtspraak van de Raad en benadrukt dat hij als amper 11-jarige werd benaderd door de overheid en de taliban. Ook verwijst verzoeker naar de richtlijnen van UNCHR.

Aangaande de motieven van de bestreden beslissing herhaalt verzoeker zichzelf en argumenteert hij als volgt:

"Verder wordt nog verwezen naar het feit dat verzoeker niet consistent zou zijn geweest in zijn verklaringen door te stellen niet te weten wat er na zijn vertrek nog is gebeurd, en dan te zeggen dat hij van zijn moeder hoorde dat ze zijn vader nog lastigvallen

Opnieuw zijn deze verklaringen absoluut niet als inconsistent te beschouwen. Verzoeker is een minderjarige dewelke inderdaad niet op de hoogte is van wat er precies is gebeurd na zijn vertrek. Het is ook onmogelijk van hem te verwachten dat hij weet wat er zich in Afghanistan afspeelt terwijl hij zelf reeds vertrokken was. Wel hoorde hij van zijn moeder, zoals hij ook verklaart heeft, dat de taliban wel nog steeds zijn vader zou lastigvallen. Deze verklaringen zijn absoluut met elkaar te rijmen.

Ten slotte stelt het CGVS ook da uit objectieve informatie waarover zij beschikt de taliban doorgaans geen personen tegen hun zin rekruteren om een zelfmoordaanslag te plegen. Zo zou de taliban volgens het CGVS slechts overgaan tot gedwongen rekrutering als zij dermate onder druk komen te staan dat ze strijders tekort hebben, en het eisen van strijders het laatste redmiddel is.

Verzoeker kan zich aansluiten bij deze informatie, doch wenst te wijzen op het feit dat de taliban op dit ogenblik net in volle opmars was. Deze opmars heeft uiteindelijk ook geleid tot de machtsovername in Afghanistan door de taliban.

Met dit gegeven werd evenwel absoluut geen rekening gehouden. Het CGVS toont aldus niet aan dat de taliban op dat ogenblik niet net heel wat extra strijders nodig had om hun krachten te bundelen. Waar voorheen er effectief ingezet werd op jarenlang indoctrinatieproces diende de taliban op dat ogenblik sneller te schakelen.

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor bovendien ook vermeld dat er in de moskee waar hij naartoe ging soms gepreekt werd over de jihad. Dit betekent aldus dat de koranlessen in het dorp van verzoeker reeds werden gebruikt om de jonge kinderen te beïnvloeden.

Dit ligt dan ook volledig in lijn met de verklaringen van verzoeker én de objectieve informatie.

Verzoeker heeft ook nooit beweert dat men hem zou meenemen om dan meteen in te zetten voor een zelfmoordaanslag. Wel bedoelde hij dat hij zou worden meegenomen, voor verdere indoctrinatie, hetgeen dan uiteindelijk zou kunnen geleid hebben tot het plegen van een zelfmoordaanslag.

Opnieuw werd weinig rekening gehouden met het feit dat een verklaring betreft van een minderjarige over feiten en gebeurtenissen van toen hij amper 12 jaar oud.

De motivering van het CGVS is dan ook uiterst onredelijk en onzorgvuldig te noemen. Het mag duidelijk zijn dat er de motivering omtrent de verklaringen van verzoeker onafdoende is om hem als ongeloofwaardig af te doen. Het CGVS geeft dit zelf ook toe, door te stellen dat de verklaringen 'weinig overtuigend' zouden zijn, doch niet ongeloofwaardig. Evenwel dient opnieuw rekening te worden gehouden met het feit dat verzoeker minderjarig is!"

Voorts stelt verzoeker dat hij reeds 2 jaar in Europa verblijft en er geen gedegen onderzoek heeft plaatsgevonden naar zijn verwestering.

Verzoeker meent dat het administratief dossier slechts beperkte informatie bevat aangaande terugkeerders.

Verzoeker werd ook amper een maand na de machtsovername van de taliban gehoord. Het was op dat ogenblik onduidelijk hoe de zaken verder zouden evolueren.

Verzoeker licht het risico op verwestering op theoretische wijze toe en verwijst hierbij naar landeninformatie (zie 2.1.2.).

Voorts stelt verzoeker dat het hoger belang van het kind niet werd gerespecteerd en licht op theoretische wijze toe.

Nog meent verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend. Eveneens wijst verzoeker op de gedeelde bewijslast.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

Verzoeker stelt dat voor de machtsovername van de taliban men de subsidiaire bescherming werd toegekend wanneer in zijn specifieke regio van herkomst de taliban de macht had. Het is dan ook frappant te noemen dat nu de taliban over heel Afghanistan de macht heeft, er geen subsidiaire bescherming meer zou kunnen worden verleend.

De commissaris-generaal is thans van oordeel dat er een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden moeten worden aangetoond opdat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer.

Dat de verzoeker in dit kader wenst te wijzen op het feit dat hij reeds twee jaar verblijft in volgens de taliban 'een niet-moslim land' en aldus als 'verwesterd' gepercipieerd zal worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit is een persoonlijke omstandigheid die zijn risico verhoogt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad.

Verder wijst verzoeker op de prangende humanitaire situatie in Afghanistan en stelt dat deze te wijten is aan de taliban.

Een terugkeer naar Afghanistan zou een schending uitmaken van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet alsook artikel 3 van het EVRM. Verzoeker licht toe aan de hand van landeninformatie (zie 2.1.2.).

2.1.2. Stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- "3. UK Home Office: Country Policy and Information Note: Afghanistan: Afghans perceived as 'Westernised' van juni 2021 ; (zie: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/994252/Afghanistan-Westernised-CPIN-v2.0_June_2021_.pdf);
- 4. EASO Report: Afghanistan: "Afghan nationals perceived as 'Westernised'" van 02/09/2020; (zie: <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>);
- 5. Nansen rapport 2021/11, beschikbaar op <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Talibanmachtsovername.pdf>;
- 6. EASO Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report, January 2022, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- 7. UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban van Februari 2022 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf);
- 8. The Principle of Non Refoulement under International Human Rights Law, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Migration/GlobalCompactMigration/ThePrincipleNon-RefoulementUnderInternationalHumanRightsLaw.pdf>;
- 9. UNHCR POSITION ON RETURNS TO AFGHANISTAN, Augustus 2021, beschikbaar op <https://reporting.unhcr.org/document/223>;
- 10. The UNHCR Manual on Voluntary Repatriation of 1996 Guidelines, beschikbaar op https://www.unhcr.org/bg/wp-content/uploads/sites/18/2016/12/Handbook_VoluntaryRepatriation_1996.pdf;
- 11. Human Rights Watch, "Taliban 'Vice' Handbook Abusive", dd. 29 oktober 2021 (beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2021/10/29/afghanistan-taliban-vice-handbook-abusive>);
- 12. Amnesty International, "New alliance to protect human rights in Afghanistan" beschikbaar op <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/03/new-alliance-to-protect-human-rights-in-afghanistan/>;
- 13. Persartikel Al Jazeera, beschikbaar op: <https://www.aljazeera.com/opinions/2021/4/26/the-eu-efforts-to-repatriate-afghanasylum-seekers-are-dangerous>;
- 14. World Food Program at a glance, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories/wfp-glance>;
- 15. World Food Program Afghanistan, 17/03/2022, beschikbaar op: https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/AFG%20External%20Sitrep_17%20March_FINAL.pdf;
- 16. Statement UN High Commissioner for Refugees Filippo Grandi, 17/03/2022, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/news/press/2022/3/6232e0e84/un-high-commissionerrefugees-appeals-global-engagement-address-afghanistans.html>;
- 17. WFP, Afghanistan Food Security Update February 2022, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/AFG%20Food%20Security%20Update%20%236%20%28February%202022%29.pdf>;
- 18. Human Rights Watch, "Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough", 17/03/2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-address-afghanistans-hungercrisis>;
- 19. Statement dr Ramiz Alakbarov, United Nations Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator for Afghanistan, beschikbaar op <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>;
- 20. Humanitarian Needs Overview Afghanistan, January 2022, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/afghanistan-humanitarian-needsoverview-2022.pdf>;
- 21. Guidance note on the international protection of people fleeing Afghanistan, Februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/pdfid/61d851cd4.pdf>;
- 22. UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban April 2022, beschikbaar op: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1069647/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf."

2.1.3. De commissaris-generaal brengt in een aanvullende nota van 23 juni 2023 de volgende landeninformatie ter kennis:

- EUAA COI “*Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLEDD) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022;
- COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Waar verzoeker betoogt dat er onvoldoende rekening gehouden werd met zijn minderjarige profiel, merkt de Raad op dat er tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 13 augustus 2020, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijke onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde protection officer en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Deze bestreden beslissing hanteert overigens een taalgebruik dat op bepaalde punten werd aangepast aan verzoekers profiel als minderjarige, zoals het gebruik van vereenvoudigde, directe stijl wat het asielrelaas betreft en de onmiddellijke aanleiding voor verzoekers vertrek uit Afghanistan. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke

omstandigheden van verzoeker. Voor de volledigheid merkt de Raad nog op dat de voogdij van rechtswege eindigde op 14 juli 2023.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij getraumatiseerd is, merkt de Raad op dat verzoeker op geen enkel moment van de asielpcedure, evenmin in zijn verzoekschrift, enig gewag maakte van een psychische problematiek of hier enige bewijsstukken van neerlegde. Gelet op het voorgaande kan dan ook niet worden ingezien op welke manier verzoekers gezondheidstoestand hem ertoe zou weerhouden om ten volste mee te werken aan het onderzoek naar zijn nood aan internationale bescherming. Bovendien maakte noch hij, noch zijn voogd of advocaat enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vervolging daar zijn aanvaring met de taliban niet aannemelijk is (i), verzoeker geen verdere informatie had over de problemen met de taliban na zijn vertrek uit Afghanistan (ii) en uit objectieve informatie blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban zeer zeldzaam is (iii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door te verwijzen naar zijn profiel en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers verklaringen aangaande het incident met de taliban niet aannemelijk zijn:

“Jij zou Afghanistan moeten verlaten hebben omdat je aan enkele leden van het Afghaanse leger aanwees waar talibanleden zich verborgen hielden, waarna die talibanleden werden opgepakt. Er kunnen enkele vaststellingen worden gedaan die de geloofwaardigheid van jouw relaas op de helling zetten. Zo was je met jouw vrienden aan het spelen toen de taliban een huis binnenliepen op het moment dat het leger achter hen aanzat (CGVS, p. 20). De soldaten van het leger vroegen jullie, de kinderen, waar de taliban waren. Echter blijkt uit jouw verklaringen dat de taliban hun motorfiets aan de kant hadden gezet en het eerste huis dat ze tegenkwamen waren binnengegaan (CGVS, p. 20). Het is opvallend dat het leger jullie diende aan te spreken terwijl ook zij konden zien waar de motorfiets stond en wat de eerste mogelijke verstopplaats was. Daarnaast was jij slechts 11 of 12 jaar toen dit gebeurde. Wanneer een dergelijk jong kind wordt geïntimideerd door een volwassene (CGVS, p. 21), en zeker door iemand van het leger, is het niet verrassend dat dat kind iets vertelt. De taliban zouden dit toch ook kunnen weten. Dat ze jou dan, als zo'n jong kind, zouden beschuldigen en viseren als spion is toch opvallend. Over het verdere verloop van jouw relaas kunnen er eveneens vaststellingen gedaan worden. Zo kwamen de taliban naar jouw huis omdat de vader van G., de man wiens huis de taliban naar binnen liepen, jou had aangewezen (CGVS, p. 17, 22, 23). G. zijn vader of G. zelf hebben voor zover jij weet geen problemen gekend met de taliban (CGVS, p. 23). De taliban zijn vervolgens naar jouw huis gekomen. Ze klopten op de deur en jouw vader ging kijken en sprak met hen (CGVS, p. 17). Echter verklaar je even later dat het eigenlijk jouw moeder was die als eerste hoorde dat het taliban waren die voor de deur stonden (CGVS, p. 22). Ze had hen horen praten in de buurt van jouw huis en dan had ze jou onmiddellijk in huis verstoppt. Wanneer je er op gewezen wordt dat je in je vrij relaas zei dat jouw vader met de taliban ging spreken en je nu aangeeft dat het je moeder was die het als eerste wist dat de taliban waren gekomen, antwoord je dat het wel degelijk jouw vader was die naar de deur ging en dat jouw moeder hun gesprek had gehoord en zo wist dat het taliban waren die waren gekomen (CGVS, p. 22). Hoe jouw moeder dan als eerste wist dat de taliban aan de deur stonden en jou kon verstoppen is niet duidelijk. De taliban kwamen niet binnen om het huis te doorzoeken, wat ook opvallend is gezien ze er blijkbaar eerder niet voor terugdeinsden een ander huis zonder meer binnen te gaan (CGVS, p. 17, 22). Daarnaast zijn de taliban is slecht éénmaal naar jouw huis gekomen en hebben ze verder niks gedaan (CGVS, p. 22). Mochten ze jou daadwerkelijk als target zien zou men verwachten dat ze verdere en hardere actie ondernemen.”

Verzoeker uit in zijn verzoekschrift kritiek op de redenering van de bestreden beslissing en stelt niet te begrijpen wat er 'opvallend' is of 'weinig overtuigend' aan zijn verklaringen, en meent dat hieromtrent onvoldoende werd gemotiveerd.

Uit een eenvoudige lezing blijkt evenwel duidelijk welke motivering de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing schraagt. Het is daarbij niet vereist om de motieven van de motieven te vermelden. Het verweer dat het niet mogelijk zou zijn om de vaststellingen van de bestreden beslissing te begrijpen is ook niet ernstig. De Raad benadrukt dat verzoekers verklaringen een bewijs kunnen vormen van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat zij mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn, doch in de

bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze werd geoordeeld dat verzoekers verklaringen over de ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn. De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers gebrek aan informatie na zijn vertrek uit Afghanistan verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid:

“Je weet verder niet wat er na jouw vertrek nog allemaal is gebeurd. Je hebt slechts kort met jouw vader gesproken en hij heeft je er niks over verteld (CGVS, p. 19). Je weet niet of de taliban jou nog bij jouw thuis zijn komen zoeken, en of ze het huis doorzocht hebben (CGVS, p. 20), ook al vermoed je van wel, of wat ze verder nog gedaan hebben (CGVS, p. 19). Je bent ook niet consistent in je verklaringen op het CGVS. Eerst verklaar je niet te weten wat er nog gebeurd is na jouw vertrek, om even later te zeggen dat je van jouw moeder hebt gehoord dat ze jouw vader nog steeds lastigvallen (CGVS, p. 19). Als er wordt gevraagd wat de taliban dan wel doen tegen jouw vader blijkt dat ze hem nog steeds naar jou zouden vragen, meer niet (CGVS, p. 20). Hoe vaak dit dan al gebeurd is kan je niet zeggen (CGVS, p. 20). Bovendien is het opmerkelijk dat jouw familie informatie zou achterhouden om jou niet ongerust te maken (CGVS, p. 20), zoals je laat uitschijnen, en dat ze jou niet op de hoogte brengen van eventuele andere acties van de taliban. Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat jouw familie jou uit bezorgdheid niet zou inlichten over eventuele verdere gevolgen, is echter niet te verzoenen met het feit dat zij jou naar België stuurden om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de taliban (CGVS, p. 18). Hierdoor kan er redelijkerwijze van jouw familie worden verwacht dat ze jou inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor jouw verzoek om internationale bescherming.”

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door te verwijzen naar zijn minderjarigheid. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker op het moment van het persoonlijk onderhoud reeds 16 jaar oud was, waardoor niet kan worden voorgehouden dat hij een zulke jonge leeftijd had dat hij zich niet ten volste zou kunnen informeren over het vervolg van de problematiek die hij ervaarde, temeer dit van groot persoonlijk belang was voor verzoeker. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker tot kort voor het onderhoud nog in contact stond met zijn familie in Afghanistan (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11). Dat verzoeker geruime tijd de opportuniteit had om zich verder te informeren, doch dit naliet te doen, doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Nog merkt de Raad op dat verzoekers jonge leeftijd zijn inconsistente verklaringen hieromtrent niet kan verklaren. De Raad is immers van oordeel dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing, redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze op consistente wijze kan antwoorden omtrent zaken die centraal staan in zijn asielaanvraag. Dit geldt temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij reeds 16 jaar oud was ten tijde van het persoonlijk onderhoud.

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker met dwang zou worden gerekruteerd door de taliban:

“Daarnaast is het opmerkelijk dat de taliban jou zouden willen rekruteren om een zelfmoordaanslag te plegen, zoals je denkt (CGVS, p. 23, 30). Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de taliban doorgaans geen personen tegen hun zin rekruteren om een zelfmoordaanslag te plegen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), de kans op een succesvolle afloop is immers klein. Diezelfde informatie vermeldt dat er aan een zelfmoordaanslag maandenlange training vooraf gaat en dat men meestal een religieuze opleiding krijgt aan een madrasa. Meestal gaat het om zeer religieuze personen die worden ingezet voor een zelfmoordaanslag. Uit de objectieve informatie blijkt ook dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban, zoals je zelf ook aangeeft (CGVS, p. 24), het is dan ook niet nodig om mensen tegen hun zin te rekruteren. Uit de informatie blijkt eveneens dat de rekruten vaak iets wordt aangeboden in ruil voor hun diensten (bv. geld of een wapen). Uit de informatie blijkt dat de taliban slechts overgaan tot gedwongen rekrutering als zij dermate onder druk komen te staan dat ze strijders tekort hebben, het eisen van strijders is dan ook het laatste redmiddel van de taliban. Bovendien blijkt nog dat de taliban over mobiele eenheden beschikken om deze tekorten aan te vullen waardoor de nood aan gedwongen rekrutering nog vermindert is. Eveneens uit de informatie blijkt dat het vragen van strijders het laatste redmiddel is. De druk die door de taliban wordt gezet is bovendien niet altijd gewelddadig. Eveneens blijkt uit specifieke landeninformatie dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrasa's

wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en/of commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten, Vaak blijkt er een overeenkomst te bestaan tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. In casu is dit niet het geval. De taliban hebben nooit rechtstreeks met jou gesproken (CGVS, p. 24), en je werd door niemand anders gevraagd om bij de taliban te gaan. Wel hoorde je enkele oudere jongens zeggen dat het een goede zaak was om dat te doen (wat er opnieuw op wijst dat sommigen vrijwillig toetreden). De ouderen van het dorp hebben schrik van de taliban en spraken er dan ook niet over (CGVS, p. 24). Uit informatie blijkt eveneens dat het voorkomt dat de taliban en andere opstandelingen minderjarigen inzet in de strijd, zeker sinds 2015. Echter uit deze informatie blijkt dat er aan deze inzet een jarenlang proces van indoctrinatie voorafgaat. De kinderen die worden ingezet door de taliban volgden reeds jarenlang religieuze lessen in madrassa's van de taliban. In de moskee waar jij naartoe ging om te bidden en de koran te leren werd er soms gepreekt over de jihad in algemene termen (CGVS, p. 23, 24). Jij reageerde daar niet op en dat gaf geen problemen (CGVS, p. 24). Dit wijst niet op verregaande indoctrinatie in de moskee. Daarnaast zouden de taliban jou er net van beschuldigd hebben een spion te zijn, dat ze jou dan zouden willen inlijven in hun rangen is weinig geloofwaardig."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de taliban ten tijde van verzoekers vertrek in opmars waren en mogelijks veel rekruten nodig hadden. Deze stelling wordt echter geenszins gestaafd door verzoeker door middel van objectieve landeninformatie. Daargelaten dit aldus een blote bewering is, merkt de Raad op dat zulke algemeenheden geen vrees tot gedwongen rekrutering in hoofde van verzoeker concretiseren. Gelet op de zeldzaamheid van gedwongen rekrutering, die wordt geschraagd door de objectieve informatie in het administratief dossier, dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat hij werd gevisieerd door de taliban met het oog op rekrutering, *quod non*. Uit verzoekers verklaringen blijkt geen enkele aanwijzing dat de taliban hem wilden rekruteren, noch brengt verzoeker in zijn verzoekschrift zulke elementen aan. De loutere verwijzing naar de koranlessen waar soms werd gepredikt over de jihad kan geenszins worden beschouwd als een aanwijzing dat verzoeker een risico liep op gedwongen rekrutering.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift poneert dat hij mogelijks niet ging worden ingezet om zelfmoordaanslagen te plegen, oordeelt de Raad dat dit geen relevant gegeven is daar er *an sich* geen geloof kan worden gehecht aan de gedwongen rekrutering van verzoeker.

Verzoeker benadrukt dat zijn verklaringen moeten worden beoordeeld in het licht van het gegeven dat hij als 11-jarige jongen werd benaderd door de taliban. Verzoeker verklaarde evenwel zelf 14 jaar oud te zijn ten tijde van zijn vertrek, zodat kan worden aangenomen dat hij reeds de jaren des ondersheids had bereikt (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5). De Raad is bijgevolg van oordeel dat, gelet op verzoekers leeftijd, redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan geven omtrent de feiten die aanleiding gaven tot zijn vertrek uit Afghanistan. De Raad benadrukt dat verzoekers minderjarigheid niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn asielaanvraag op consistente en gedetailleerde wijze te beschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers minderjarigheid niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verblijf in België en stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan een risico loopt, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.). Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het

verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina*” betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen.

Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *“Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z”*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *“Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk”* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *“to play the game”*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *“zina”* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *“Country guidance: Afghanistan”* januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Waar verzoeker stelt dat hij werd gehoord kort na de machtsovername door de taliban en aldus de kans niet heeft gehad om uit te wijden over zijn verwestering, benadrukt de Raad dat deze handelwijze van de commissaris-generaal verzoeker de mogelijkheid niet ontnemt om zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers kan verzoeker dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en via een aanvullende nota.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij een risico loopt vanwege zijn verwestering. Verzoeker haalt echter geen enkel element aan buiten het feit dat hij in België verblijft, waar hij op 30 juni 2020 zijn verzoek om internationale bescherming indiende. Uit het loutere verblijf van verzoeker in België kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker op zo een mate de Westerse waarden zou hebben eigen gemaakt dat een terugkeer naar Afghanistan niet mogelijk zou zijn. Waar verzoeker nog landeninformatie aanhaalt, merkt de Raad op dat het louter aanhalen van landeninformatie zonder deze op zijn eigen persoon te betrekken geenszins doet besluiten dat er een geïntegreerde vrees of een reëel risico in hoofde van verzoeker speelt.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker betoogt dat hij het voordeel van de twijfel moet genieten, merkt de Raad op dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moet weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van "*gedeelde bewijslast*" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan verder geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het loutere feit dat het hoger belang van het kind uiteraard moet worden geëerbiedigd, voegt niets toe aan de beoordeling zoals die werd gemaakt in de bestreden

beslissing. Verzoeker legt niet voldoende concreet uit welk doorslaggevend belang een impact heeft en een ander licht werpt op de bestreden beslissing. Aldus toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van het principe van het hoger belang van het kind.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...).”*

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *“Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)”*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijck of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van

gekwalficeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdiseerd of dat hij behoort tot een groep van geïdiseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdiseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker roept zijn leeftijd en (gepercipieerde) verwestering in en verwijst naar de *“hierboven reeds aangehaalde”* persoonlijke omstandigheden, maar de Raad acht dit betoog te vaag om hieruit te kunnen afleiden dat dit voor verzoeker het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat hij er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdiseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP